

Julianus barát nyomában...

(Beszélgetés Stoffán György író-újságíróval)

(folytatás az első oldalról)

– Az elnevezést mi inspirálta?

– Maga Julianus barát, aki a magyarokat, a magyar értékeket kereste... ma mi is ezt tesszük határon innen és túl. Minthogy, ezt teszi a Julianus nevével Verőce most önként leköszönt polgármestere, Gróf Bethlen Farkas alapítványa, vagy Szócs Géza programja is... „Nomen est omen”... mondhatnók, hiszen egyikünk sorsa sem könnyű e tekintetben...

– Párkányiként hadd kérdezzem meg, hogy volt-e már határon túli települést bemutató kiadványuk?

– Hogyne! Erdélyi városokat és falvakat is bemutattunk, és a Felvidéken Kassát sikerült a kiadványban megjelentetni...

– És Esztergom már megjelent a kiadványsorozatban?

– Sajnos az elmúlt évek súlyos politikai csatározásai nem tették lehetővé a kiadványban való megjelenést. A város anyagi helyzete és a városvezetés nem volt alkalmas támogató... Ma már nyitabb, értőbb és a város idegenforgalmára is odafigyelő vezetés került a városháza élére... Velük úgy hiszem, lehet és kell is tárgyalnunk, hiszen nem mindegy, hogy ősi királyi városunkat be tudjuk-e mutatni az említett európai egyetemeken könyvtáraiban és az európai utazási irodáknál... Az országnak ma sokkal megfontoltabb idegenforgalomra, szervezésre, és az embert, az ember

alkotta környezetet a középpontba állító módszerekre van szüksége. Mondhatnám, a szeretetre éhes a világ, és a szeretetért az európai ember bárhová elmegy. Nekünk magyaroknak egy olyan idegenforgalmi tematikát kell kidolgoznunk, amely nem a valutát és a vendégéjszakát számolgatja, amely nem a várható adót „funzlizza”, hanem szeretettel idecsábítja Európát és egy kicsit elfelejti a pénzt... és az igazi értékeket mutatja be, nem holmi ostoba és az európai embertől távol álló ilyen-olyan fesztiválokra koncentrálnak. Persze kell az is, hiszen a szórakozás és a kultúra is remekül szervezhető fesztiválok képében, de ennél több kell ahhoz, hogy valóban csábító legyen Magyarország, a Kárpát-medence. Vegyük csak Esztergomot... olyan értékdőmpinggel rendelkezik a város, hogy ezt elkótyavetyélni és nem kihasználni bűn. Mi ebben tudunk és szeretünk segíteni. Ezért van a **Julianus Útikönyvek** sorozat.

– De Ön mással is foglalkozik...

– Igen. Társadalompolitikával, a kisebbségek ügyével, hiszen ma Magyarországon nem minden kisebbség részesül azonos bánásmódban. Vannak jól elhelyezett kisebbségek, és vannak meglehetősen számkivetettek. Itt említeném meg a magyarországi németek drámái, lesújtó helyzetét, amikor a dologi kiadásokra sem elég, amit az állam nyújt, míg más kisebbség horribilis pénzeket él föl, de semmilyen értéket nem valósít meg... ez az egyik problémakör, amelyről most könyvet készülök írni, a tények háttérét is kibontva a tölem megszokott ködösítés nélkül.

– Eddig hány könyvet írt?

– Tizennégy saját könyvem jelent meg... történelmi, egyháztörténelmi, zenei és erdélyi magyar kisebbség témákban.

– További tervei?

– Élni kellene még vagy ötven évet és akkor talán

az ember részben elvégezhetné, amire a talentumokat kapta... nincs arányban a feladat és az erre adott idő... vagy mi vagyunk ügyetlenek az időbeosztást illetően...

– Érdekes gondolatokat említett az imént az idegenforgalommal kapcsolatban... Mit tart a legfontosabbnak ebben a kérdéskörben? Hogyan lehet növelni az idegenforgalomból származó bevételeket?

– Pont itt a hiba, az Ön kérdésében. Nem a bevételek növeléséről kell beszélni, hanem a vendégről... és sokkal nagyobb szeretettel és emberséggel, mint manapság teszik... és akkor Esztergom sem fogja elszállásolni az idelátogatókat... A másik fontos dolog az, hogy az állam is legyen sokkal toleránsabb a vállalkozókkal szemben. Nem lehet egy országot állandó kötelező fenyegetettségben tartani... nem lehet HACCP előírásokkal vendéglátást csinálni... Nem lehet rettegetve üzletelni, mert „nehogy lecsapjon a NAV”. Az államnak sokkal nagyobb mértékben meg kellene bízni az állampolgárunkban... hogy érezzék: együtt csináljuk, mindnyájunk érdekében. Ma ezzel szemben azt érzi a polgár, hogy az állam csinálja ellenem... és így soha nem lesz sem béke, sem felvirágzás...

sokkal vendéglátást csinálni... Nem lehet rettegetve üzletelni, mert „nehogy lecsapjon a NAV”. Az államnak sokkal nagyobb mértékben meg kellene bízni az állampolgárunkban... hogy érezzék: együtt csináljuk, mindnyájunk érdekében. Ma ezzel szemben azt érzi a polgár, hogy az állam csinálja ellenem... és így soha nem lesz sem béke, sem felvirágzás...

Néhány hang az írótól az öreg Rösleren is... – kedvenc Bach-korálok, Illés dalok... – majd a búcsú. A beszélgetésben elhangzottakat talán nem is lehet visszaadni azok teljességében. A rengeteg használható gondolat valóban érték... csak meg kellene fogadni... s mint párkányi, valóban várom mind a párkányi, mind az esztergomi Julianus Útikönyvet... hátha végre megszületik egy igazi értékes bemutatkozás...

Kovács Bernadett

Nem leszünk “Majdan”...!

– Mr. Charles Gati-nak –

Az ukrainai lázításhoz hasonló eszközöket szándékoztok bevetni, kedves Charles?

Kedves Charles!

Döbben hallom s látom, hogy az Amerikai Egyesült Államok az ukrainai lázításhoz hasonló eszközöket szándékozik bevetni Magyarországon!

Az is mélyen megrendített, hogy az “illiberális” jelzöt és a mögötte rejlő gazdaságpolitikai üzenetet képtelenek vagyok higgadtan, tiszta tudattal feldolgozni. Mellesleg az üzenet nem is nektek szólt. A munka alapú társadalomnak magam is nagy híve, támogatója vagyok. Viszolyogva hallottam, hogy a világ pénzügyi hatalmasságai túrhetetlennek ítélik ezt a törekvést, a magyar s talán az európai gazdaságpolitika meghatározó megváltoztatásának fontosságát, szükségességét! Kedves Charles! Nagy Karcsi társaságában találkoztunk több alkalommal is. Szegény már nincs közöttünk! Ómaga is megdőbberne mindazon, ami körülöttünk velünk és Veletek történik! Könnyen elképzelhető, jobban megértenétek, s ez vonatkozik az államok vezető közigazdászaira is, miszerint a fináncióke túlhatalmát, a londoni City vezető elemzőinek makacsságát le kell törni, a spekulánsok életveszélyes, akár katonai manőverezésének gátat kell szabni. Amikor kivittétek Kínába a termelést, méghozzá nem is akár milyen technológiai háttérrel együtt, meglehetősen heves vitát folytattunk arról, ebből Amerika s nem túlzás, a világ számára is súlyos következményei lesznek. Csökken az amerikai adóbevétel, nő a haszon, a profit, s hatalmassá válik a kínai gazdaság, meghatározó részesedésre tesz szert a világban. A munka alapú társadalom eredményeképpen!

Már akkor jeleztük, ebből baj lesz, Amerika hosszú távon elveszíti meghatározó gazdasági-politikai szerepét. Szóval súlyos témákról vitatkoztunk. Legfőbb érve az volt, ha kiszervezitek a termelést, eladjátok az adóbevételeket és a jövőtöket! Ha nem is mindenben, de úgy vélem, sok dologban igazam lett. Akkor persze fogalmam se volt arról, hogy egy szövetség köt majd össze bennünket. Nos így már jobban érthető az illiberális felfogás okozta dühroham, az amely

Amerika-szerte végigsöpör politológusi, gazdasági tényezők körében.

Olykor azt tapasztaltam, elcsitulnak ezek – a szerintem mesterséges – viták. Ám nem. Amerika folyamatosan üzenget. Ebben nem hanyagolható el a Te szereped sem, mi több nem is megbocsátható.

Magyar a magyar ellen? Mert végtére is magyarnak kell tekinteni Gáti Károly washingtoni egyetemi tanárt...

Segédlettel szíjtátok az indulatokat, a magyarországi, hatalomból kikerült vesztesek – ők a liberális világ kiszolgálói – ránk uszításával. Neveket nem mondok, tudod, nagyon jól tudod, kik járnak liberális pénzügyi kegyéből Washingtonba, kik kapnak egyetemeiken katedrát, kik rágalmazzák első kézből Orbán Viktort, a magyar miniszterelnököt, aki a nemzet bizalmát és szeretetét élvezi. Bizonyíték erre a többször is megnyilvánult félmillió tömeg, a Békemenet, amely sztoikus fegyelemmel kiállt a miniszterelnök s a magyar kormány mellett!

S akkor jöttök Ti, előbukkantok magyarországi antiszemitizmussal s illiberalizmussal vádolva azt a kormányt s miniszterelnököt, akit két alkalommal is kétharmados többséggel szavazott hatalmába a magyar nép!

Nem más ez, mint lázítás!

Addig hergelni a sajnós döntően liberális felütésű médiát és segédletével a lakosságot, amíg sikerül polgárháborút ki-robbantani Magyarországon. Nos, kedves Charles, ebből nem kérünk, és nem tűrjük azt, hogy ily módon beavatkozzatok e békességre vágyó nemzet életébe! Már Bill Clinton nekimint Orbán Viktornak, s most Barack Obama arra a mélypontra süllyedt, hogy beleavatkozott egy önálló nemzet – Magyar Köztársaság! – belügyébe. Ráadásul hamis vádakkal illetett bennünket: Az elnök beszédének a lényege az volt, hogy az új irányvonal szerint az USA nemzetbiztonsági érdeke a civil szervezetek védelme világszerte. Ebben a beszédben hat államot emelt ki, köztük Magyarországot, ahol a civil szervezeteket támadás éri. Hazámat már többször érte hasonló kirohanás, de ehhez hasonló még nem.

A világ – jelenlegi – legnagyobb hatalmának első embere tette ezt a nyilatkozatot.

Amely, ha jól belegondolunk, kedves Charles, kontrapro-

duktív! Arra kétségtelenül megfelelő, hogy a lázítók, a magyar, politikai hatalomból kiesettek új erőre kaphassanak! Obamával a háttérben!

Jól megfontoltátok ezt?! Tudjátok mit tesztek, mit műveltek? Világpolitikai szintre emelve a civil szervezetek panaszradatát, amelynek bedől az Egyesült Államok elnöke...?! Aligha! – kedves Charles.

A világ élénken emlékszik arra, hogy John Kerry külügyminiszter mily sokszor bukkant fel európai politikusokkal, Angela Merkel társaságában is, Kijevben, a Majdan lázongói körében. Céljuk, Janukovics elnök leváltása volt. Szították az indulatokat, lázítottak a demokratikusan megválasztott ukrán elnök és a kormány ellen. Sikerral. Ma sem derült ki, kik lötték le a malaj utasszállító repülőgépet. Háromszáznál is több ember veszett el... Hajlok arra, hogy a fellázított s hatalomra került új erők

keze is benne lehetett. Egyszer mindenre fény derül... Az USA, a világ tőkepiaci túlhatalmasságainak sugallatára lassan-lassan lángba boríthatja a fél világot.

Most itt vagyunk mi. Soron következünk mi. Láztátok a hatalmukból kiesett liberálisokat az illiberalizmussal keltve félelmet bennük! A magyar polgári-nemzeti tömegek ezt felismerik, ha így lesz. S nem tűrjük! Nem tűrjük, hogy Kijevből áthelyezzék a feszültséggócot! Hogy lángba borítsátok Magyarországot. Elnöki segédlettel!

Mégis, az amerikai elnöki beszédírókból, tanácsadókból elveszett a józan ész?! Ezek a startégák, s mint Te, Charles, ne tudjátok, milyen alávaló módon árultátok el 1956-ban, a szent magyar októberi forradalom idején hazánkat? Hogy a “tartsatok ki”, a “jövünk”, “segítséget nyújtunk” – aztán a szovjet csapatok ismét lerohanták Magyarországot! Tehát a súlyos adósságú Amerika most finom fenyegetésekkel illet bennünket, hátha lángra lobbannak a lázítók lángjai!

Hogy hazánkból majdan – Majdan legyen!

Ezt nem tűrhetjük!

Baráti üdvözléssel,

M. Szabó Imre dokumentumfilmes

Budapest, 2014. szeptember 24.

www.facebook.com/imre.mszaboimre

Forrás: Nemzeti Hírháló